

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XL. (63.) évf.

Vol. 40 (63.) No. 1-2

1988., 1-2 szám

CORVINA TÁBOR SAO PAULOBAN

Néhány napig úgy tűnt, hogy a gyönyörű benécs intézet nem is portugál nyelvterületen végzi munkáját. Az emelet tágas teraszán Lucifer bonyolult világunkat mutogatta Ádámnak. Az ebédlőben Bartók zenéje kísérte ételünket, italunkat. Aki bepislantott az egyik tágas terem valamelyik ablakán, a falon Csontváry, Munkácsy és gótikus szobrok másolatát láthatta. A zászlórúdon magyar és brazil zászló lengett.

Nyíltszívűek s kíváncsiak számára a Corvina tábor általában nagy élményt jelentett. Nyolc-tíz napig minden egyebet kizárni és csak a magyar kultúra által nyújtott értékekkel foglalkozni, „nem adatik ez meg mindenkinek, csak aki...” (Feladat: tessék folytatni az idézetet!)

Minden Corvina tábor más mint az előző, mert a művészeteknek nem lehet medret szabni. Mégis van egy közös vonásuk: a magyarság öntudatos „ügyvédjei” számára tárgyiagos ismereteket tár fel, amelyek — ha az ügyvédbojtárok folytatják az ismeretszerzést — hangot adnak Illyés Gyula ötágú sípjának és Köteles Pál háromágú életfájának.

Ez alkalommal történelmünk volt a tábor törzse, amelyre előbb az ágakat, majd, mint karácsonyfára, a díszeket is ráakasztottuk.

Az ember tragédiájával úgy foglalkoztunk, hogy olvasása közben mai gondjainkkal hasonlítottuk össze. Madách zseniális előre látására és az olvasók nyíltságára vall, hogy könnyedén és őszintén beszéltünk bonyolult vallási, politikai és egyéb témákról.

A képzőművészetek végtelen kincstárából a gótikus szoborlelettel, az esztergomi Keresztény Múzeummal, Munkácsy, Paál és Csontváry festészetével, Medgyessy és a két Szervátiusz szobrászatával foglalkoztunk. Batuz óriási sikeréről és „képzőletbeli társadalomáról” is beszélgettünk.

Irodalmunk volt a legágasabb témakör. Líránkat az imádkozó, a hadakozó, a tréfás és a népi magyar szémszögből vizsgáltuk. Majd külön tanulmányoztuk a 20. század néhány jeles költőjét. A Lajtától nyugatra élő magyar költők verseit is összehasonlítottuk hazaiakkal, és a nyugati esszéírók közül Combes Gyula egy tanulmányát olvastuk. (Nem ment könnyen!) Nem maradt el az Advent a Hargitán és Csúrka István előttünk álló látogatása készített arra, hogy két színdarabját (LSD és A kard) elolvastuk és egy esszéjét (Önépítés) elemeztük.

Szólt a zene. Régi ötfokú dallamaink, a gregorián, az ongaresca, a verbunkos, Liszt majd Erkel. Hozzáink közelebb Bartók, Kodály, Dohnányi, Szó-

kolay, végül a legújabb: a Magyar Mise. A pihenés is zene volt, a mozgás, a játék is. Sao Paulóban sok az énekes pacsrta, játszi könnyedséggel tanulunk Erkelről, Bárdostól, Bartóktól négyes- és szóló- előadásokat.

Az állandó résztvevők egyenként segítettek, hogy a 10 nap közösen kovácsolt élmény is legyen. Kokron András következetes kitartása, Fekete Beatriz meglepő ráhibázásai, Jármay Andrea halk logikája, egész lényével figyelő Jármay Zsuzsi, Cserehely András önbizalma, Bester Ági higgadt kedvessége és humora, Bálint Irén Yma Sumac-skálája, (kis) Tóth Eszter céltudatossága, Nagy Gábor ritka és okos közbeszólásai — ezek voltak a kovácsok. A „nagy mama résztvevőket” Lomniczy Letti képviselte. Gyakran láttuk Szabó Gergelyt, Tóth Miklóst, Országh Istvánt és (nagy) Tóth Esztert. Őket is az élménykovácsok közé sorolhatjuk. Kedves látogatóink is voltak. Piller Gedeon, a Segélyegylet alelnökjelöltje és Belcsög Barna több alkalommal. Kapos László, a Magyar Ház elnöke feleségével és Kokron Inona kétszer jöttek közénk.

A „szolgálók” életét gyönyörűvé tette Gácsér atya védőszárnya. Nem kellett bevásárolni, szállítani, főzni, mosogatni! Minden gond nélkül terített asztal mellé ülni, minden szükséges segédeszköz (videó, rádió stb.) készen kapni csak az tudja, hogy mit jelent, aki a GH-gondok miatt az előző Corvinának egy részéről ezért lemaradt... Mindnyáján nagyon hiányoztak a nagyok!

Nemcsak Ádámnak, nekünk is Éva (nem az első, hanem Piller) hozta a mosolyt, a színt és a humort. Józan ésszel és tapintattal vezette a táborot. Tóth Veremund mindenki szívébe férköszött. Két marokkal osztogatott tudás-tarsolyából. A szerzetesek szigorú lelkigyakorlatáról is „átszökött” a táboriünnünkre. (A jó Isten mosolyogva félrenézett!) Cseh Tibor kimeríthetetlen ismeretei szerényen mindnyájunkat gazdagították. Nem akadt kérdés, amit felelet nélkül hagyott volna. Említett pihenőink vidámítója Bálint Jánosné, aki pillanatok alatt fegyelmezett kórust varázsolt belőlünk. — A zene mindenkié! — hangoztatta, és nekünk adta. Egy délelőtti Formanek Zsuzsanna hozott új színt. A művészetet a művész oldaláról vizsgálta és — többek közt — kerámiába foglalt cipők fényképét hozta. Az Úr hangját és a technikai nehézségek tökéletes megoldását Tóth Lászlónak köszönhetjük. Argentínából is érkezett munkaeőr: Lomniczy József, aki ezért a beszámolóért is felelősséget vállalt. Egyben szívből kívánja és reméli, hogy Sao Paulo cserkészcsinai és általában a Sao Paulo-i magyaroknak az elmúlt 10 nap erkölcsi és szellemi gazdagodást jelentett.

A KERESZTÉNY MAGYAR KIRÁLYSÁG

1988-ban emlékezünk Szent István királyunk halálának 950. évfordulójára. Őt ismerjük az európai Magyarország megalapítójának, benne tiszteljük korának és nemzetünknek nagy emberét. Az alábbiakban olvashatjuk Eckhart Ferenc Magyarország története c. könyvéből Szent István királyunk országalapító érdemeit:

A kereszténység igazi elterjesztője István (997-1038) volt, akit működésében a nagy egyházi reformmozgalom lelkes katonái, a környező országokból bejövő német, szláv és olasz papok támogattak. István hite szilárd volt és a korszellemnek megfelelő: egy szentéletű püspök, Adalbert, Prága második püspöke volt fiatalkorában oktatója.

Adalbert és számos társa a clunyi reformcszémek világában nyerte felfogását s ez a nagy szellemi mozgalom adja meg a magyarság megtérésének és a térítő papok működésének eszmei hátterét is.

Ennek a megújulásnak hívei a Magyarországra jött térítő papok és az ő aszkétikus fölfogásuk utat talált az Árpád-családba is. István fia, aki a kereszténységben nagybátyja, Henrik, magyar formában Imre nevét kapta, az új életfelfogás bajnoka.

A megtérés a magyarság részéről sokáig csak külsőleges volt, mint a szomszéd népeknel is: a megkeresztelték még nem lettek valóban hívők.

Hogy mily nagy küzdelmek voltak ezek, azt csak sejtjük. Rokonát, a pogánysághoz ragaszkodó Koppanyt is csak heves harcok árán sikerült legyőznie. Mint egyebütt, nálunk is egy-két emberöltőnek kellett elmúlnia a bizonyára nagy megrázkódás után, míg keresztényien érző, a keresztény eszméket megértő nemzet állt uralkodója mögött, amely utóbb történeti hivatását éppen a kereszténység védelmében látta.

A térítéssel párhuzamosan ment végbe az uralkodói hatalom megszervezése. István e téren folytatta atya munkáját. A császársággal szövetségben, annak nem egy hadi vállalatához támogatást nyújtva, a külpolitikában békét teremtet, hogy annál biztosabban legyőzhessen keresztény államának alapításával szemben az országban megújuló ellenállásokat.

A kereszténység elterjesztésével hatásban egyenlőrangú volt Istvánnak az a gondolata, hogy követéseget küldött Rómába a pápától koronát kérni.

István azért küldte el követét a koronáért, hogy kifejezésre juttassa szilárd akaratát, hogy Rómával kapcsolatba lépve, országával az egyetemleges kereszténységhez csatlakozik. Az egyháztól megkapta a keresztény királyt megillető elismerést.

A pápától kapott koronával 1000-ban Nagy Ká-

roly módjára, a nép ünneplése közben, megkoronáztatta magát.

Vitás kérdés az, hogy a koronával egyidejűleg kapott-e István a pápától fölhatalmazást egyházi hivatalok megszervezésére és azok betöltésére. Ha kapott is szent királyunk ilyenféle megbízást a pápától, az csak saját személyére szólhatott; a 15. századig nem hivatkoznak ily jogokra uralkodóink.

Első királyunk a nyugati példát követte, ahol az a felfogás volt uralkodó: aki egyházat alapít s ennek fenntartásáról gondoskodik, igényt szerez egyházzal kapcsolatos hivatal betöltésére is. István az első egyházakat a sűrűbben lakott dunántúli részekben alapította.

Már Géza idejében a hittérítés igazi bajnokai Szent Benedek rendjének tagjai voltak. A 6-7. században működésük nyugaton azzal lett jelentőssé, hogy a vadon irtásával, a szőlőművelés terjesztésével és általában a mezőgazdasági kultúra emelésével, a keresztény és az antik irodalom tanulmányozásával az ő nyomukban terjedezett a műveltség a Közép-Európát még jórésztben elborító erdőségek és mocsarak területén. Mindez a szerepük évszázadok múltán Magyarországon új életre kelt. Pannóniában Szent Márton tiszteletére emelkedett első monostorunk Pannonhalmán.

A király legfőbb hivatása a belső béke fenntartása és az igazságszolgáltatás. A középkori királyok egyházi fölavatásukkor, aminek szertartásai mindenkor megfelelték a püspökszentelésnek, „a béke és igazság” elveinek szolgálatára tették le az esküt.

A középkori királyi hatalomnak Nagy Károly adta meg a tartalmát, legalább is ezt tartották szem előtt a későbbi királyságok alapítói: a szláv kral, melyből a magyar király lett, Nagy Károly nevéből vette eredetét. A királyé a törvényhozás joga.

Ö minden jog forrása, az ország legfőbb bírja, az övé az állam vagyonra, amelyet meg sem lehet különböztetni saját magánvagyonától. Az ország egész hadereje rendelkezésére áll.

István uralkodásának utolsó évtizedében meg olyan események következtek be, amelyek miatt méltán aggodhatott nagy művéért, az új magyar államért.

Legnagyobb volt az a csapás, amely egyetlen fiának elvesztésével sújtotta első királyunkat. Imre, aki keresztény szellemben nevelkedett fel és akire István, mint művét és gondolatait megértő utódra, hagyhatta volna trónját, 1031-ben vadászatán egy vadkannak esett áldozatul. Árpád családjának élő férfitagjaiban nem bizott meg a király a pogánysághoz való vonzódásuk miatt. Nővérének fiát jelölték hát ki utódjául.

István későbbi életírása szerint az öreg királynak összecsküvő udvari emberek törték életére. Nem tudjuk, hogy ez mennyiben volt összefüggésben a trónöröklés kérdésével.

Szent Istvánban méltán tiszteljük államunk megalapítóját. A középkori magyarság is a társadalmi rendet és a fennálló jogrendszert reá vitte vissza. Századok múlva is úgy tekintettek a „szent királyra”, mint a mythikus törvényhozóra, akinek akaratából minden jog és igazság eredt. Nemcsak egy kisebb társadalmi osztály, mint „a szent király szabadjai” nevezte el magát róla, hanem a jóval később keletkezett nemesi szabadságnak is ő volt a közhit szerint az adományozója. Mint a magyarok Solonja vagy Nagy Károlya élt a késői nemzedékek hagyományában.

VK-VIZSGÁK

1988. április 9-én, szombaton, zajlottak le a VK-vizsgák a New Brunswick-i Cserkészházban. Ezen a napon dőlt el, hogy ki milyen vezetőképzőtáborra mehet augusztusban Fillmore-ba. Hosszú hónapok előkészülete, szombati iskolák és otthoni „biflázás” hozták meg a (sokszor) szép eredményt. Pontos létszámok még nincsenek lapzártakor, de akik átmentek a vizsgán, azoknak szívvel gratulál a szerkesztőség —, akiknek pótvizsgáznunk kell, azoknak pedig sok szerencsét kívánunk!

CSERKÉSZBALOK

A Los Angeles-i cserkészcsapatok 21. báljukat rendezték az idén, január 30-án átütő sikerrel. A bál örökös védnöke a Szt. István r.k. egyház idei díszelnöke, Kardos Tibor volt. A műsort Téglásné Marika konferálta és egyben köszönetet mondott a rendezés legtöbb munkáját vállaló Tóth Attilának és feleségének, Máriának, valamint Varga Péterné Gizinek. A bál minden esetben kettős célt szolgál: a szórakozáson kívül a cserkészet anyagi támogatását is. Mint minden évben, ezúttal is rendkívül nagyszámú résztvevője volt a bálnak és ezzel biztosították a kettős célhoz való eljutást.

Clevelandban május hó 7-én rendezte a helyi csapatokat segítő Cserkész Barátok Köre 32. Cserkészbálját. Az elsőbálozók bemutatását vacsora, éjfélkor regös-bemutató, majd hajnalig tánc követte. Gratulálunk a szép rendezéshez, a szép sikerhez.

A PAX THING 50 ÉVES

1989 nyarán lesz 50-ik évfordulója a Pax-Thing Leány Világjamboreennek, melyet 1939-ben Gödöllőn tartott a Leánycserkész Világ szövetség. Ezt az első (és utolsó...) leány jamboreet a 2. világháború előtti utolsó órákban fejezték be, másnap megindult a harc és az utolsó pillanatban rohantak haza a lányok — ki-ki a maga hazájába. Sajnos, hiába nevezték el táborukat PAX THING-nek, vagyis „békeösszejövetel”-nek — már késő volt békéről, a nemzetek megértéséről beszélni: a háború szele elsöpört mindent.

1989-ben, Fillmore-ban, a Sík Sándor Cserkészparkban, erre az első PAX THING-re emlékeztünk és a világ minden részéből várjuk a leánycserkész delegációkat, hogy a világbéke, a cserkészideál jegyében együtt táborozzunk 1989 augusztusának első két hetében, hogy soha többé olyan világégés ne következhesen be, mint amely az első PAX THING-et követte!

MEGHÍVÓ

Cserkésztiszték, segédtiszték, öregcserkészek részére kötetlen jellegű

HUNYADI TÁBORT

rendezünk Fillmore-ban, a V.K. tábor idején augusztus 11-21 között, amelyre a családtagokat is szeretettel várjuk.

Itt az alkalom, hogy nyaralásszerűen, saját időbeosztásod szerint élvezd Fillmore és környéke természeti szépségeit s barátaid társaságát.

Programlehetőségek:

- Önkéntes tábori munka
- Egyéni kirándulások Letchworth State Parkba, Niagara Fallsra, stb.
- Közreműködés valamelyik Öregcserkész Munkaterv megvalósításában
- Tábortűz
- A tiszti tábor esti előadásain is részt vehetsz.

Előadásokat, megbeszéléseket, eszmecsereket tervezünk a következő tárgykörökben:

Cserkész-öregcserkész munka. Szövetségünk időszerű kérdései. Az öregcserkész Munkaterv végrehajtása. A Felvidék, Erdély, Délvidék magyarságáért folytatott munkánk. Magyar felvilágosító munka feladatai. Terveink.

Elhelyezés: Saját sátorban, lakókocsiban, motelben. További felvilágosításért fordulj az alábbi címhez:

Hunyady Öcs. MK
42 Juanta Dr.
Hamilton, Ontario L9C2G3, Canada
A vizionlátásig kívánunk Jó Munkát!

SZÁZSZORSZÉP TALÁLKOZÓ CLEVELANDBAN

Aki ismeri a virágokat, az tudja, mi a százszorszép. Fehér, rózsaszín vagy piros, fészkes virágú kerti-mezei növény (Bellis perennis). Magyarországon faluhehelyen mindenki ismerte és szerette.

A sors különös rendelése folytán Amerikában is honos lett a százszorszép — 1952-ben, Clevelandban. Tizenöt szál virágjából fakadt az a bokor, ami 36 év után még ma is szebbnél-szebb magyar virágokat terem.

A clevelandi 34-es Zrinyi Ilona leánycserkészcsapat-alapító vezetői őrsé viselte a „Százszorszép” nevet. Azóta is „védett név” a csapatban: az iratlan hagyomány szerint ezt az őrsi nevet többet nem használják. De nem is lehet, hiszen a Százszorszép-őrs sok tekintetben még ma is aktív. Épp a múltkor tartottak őrsi gyűlést az egyik volt rajparancsnok otthonában. Alkalom gyakran adódik arra, hogy összejöjjenek. Ha nincs egyéb mérföldkő — például ötvenedik születésnap — akkor összejöjnek beszélgetni, emlékezni, tervezgetni. Elmesélni, kivel mi történt, kinek hogy megy a sora, s persze: mi van a 34-esekkel. A csapat életébe nem szólnak bele, de mint gondos szülők, sorsát figyelemmel kísérik. S ha kell segíteni, ott vannak. Többen közülük szövetségi vonalon még mindig dolgoznak, s alig akad olyan, akinek fia-lánya ne lett volna, vagy ne lenne még ma is aktív magyar cserkész.

Erdemes talán itt most egy percre megállni és elgondolkozni. Mi az, ami a „Százszorszépeket” még ma is összefűzi egy hervadni nem akaró cso-

korba? Pedig nem egy közülük már tisztos nagymama. Mégis, mikor összegyűlnek, percek alatt visszavarázsolják a régi cserkész-összejövetelek őszinte, vidám hangulatát.

Szeretjük hirdetni, hogy cserkésznek lenni nem múltó életforma, a cserkészfogadalom egy életre szól. A fiatalok leg többje kétkedéssel fogadja ezeket a látszólag súlyos tanokat. Hogy lehet valamit megőrizni, betartani, aminek a jelentőségét tizegynéhány évesen még jóformán fel sem lehet fogni? A válasz nem is olyan bonyolult: bele kell nőni, meg kell szeretni, vele együtt megélni. A fiatalkori emlékek közül még a rosszak is megszépülnek, a jók meg egyenesen csodálatos kincscé válnak. S ha ez a kincs többek közös kincse, azt bizony együtt kell őrizni. Hát ezt teszik a clevelandi „Százszorszépek” is.

A 15 „Százszorszép”:

Dolesch Melinda, Gajdán Mártonné cspk.
Asbóth Ilus, Bartha Károlyné
Bőőr Dóra, Solymosi Aladárné
Bőőr Klára, Bócsay Zoltánné
Csűrös Ági, Csikós Gyuláné
Csűrös Eszter, Persányi Andrásné
Csűrös Mária, Mrs. Thomas Sherman
Domján Kiki, Tóth Zoltánné
Dósa Mária, Dolesch Gyuláné
Gömbös Zsuzsi, Kulin Csabáné
Hegedőcs Kati, Gáspár Istvánné
Keresztes-Fischer Edit, Szigethy Attiláné
Mód Erzi, Borosdy Bánkné
Mózsi Marika, Hokky Istvánné
Rózsa Mancsi, Lipovits Józsefné

A fiúcsapatok felvonulása az ausztráliai Magyar Jamboreen, 1988 Adelaide.

DÉL-AMERIKA

CSERKÉSZJUBILEUM SAO PAULÓBAN A 40-ESEKNEL

1987-ben ünnepelte alapításának 25. évfordulóját a 40. Zrínyi Kata leánycserkészcsapat. Erre az alkalomra a 64. Zrínyi Péter testvércsapatral karöltve nagy csapatünnepélyt rendeztek.

Az ünnepélyt a 64. csapat parancsnokjelöltje, ifj. Nagy Mihály beszéde nyitotta meg, aki dióhéjban elmondta a csapat történetét 1962-től 1987-ig.

Azután Bálint János beszélt, mint szervező-testületi elnök, és a csapatnak otthont adó Magyar Evangélikus Egyház felügyelője.

Végül a mai parancsnok, Bálint Irén Ágnes lépett a függöny elé, hogy megköszönje a csapat távollevő és jelenlevő volt parancsnokainak, az alapító parancsnoknak Gémesné Réz Katinak, Szommer Szilviának, Szabóné Réz Panninak és Bálintné Frey Irénnek építő munkáját. Továbbá megemlékezett az összes magyar tanárról, akik valaha és még most is a csapatban dolgoznak. Háláját kedves formában tolmácsolta: szép virágcsokrot nyújtott át minden egyes munkatársnak, segítőtársnak.

Az ünnepély második része „János, a vitéz”, Petőfi Sándor és Kacsóh Pongrácz műve volt mai, modernizált és rövidített formában. A bájos kis operett előadása igen ügyesen volt megoldva: a szereplők maguk énekeltek, de a zenekart hang-

szalagfelvétel pótolta a háttérben. A ruhák a népviseletektől kezdve a huszárok zsinórozott mentéin és csákóin keresztül a tündérek pelyhelykönnyű tüllruháskájáig mind igen szépek és hűek voltak.

Petőfi meséje mindenkinek lehetőséget adott a szereplésre. Hol huszárok, hol falusiak (középső korosztályú őrök), hol báránycsapat, tündérek és szentjánosbogárkák (kiscserkészek) lepték el a színt. És mindenki tudta az összes éneket végig!

Nagy tapsvihar jutalmazta a teljesítményt és a függöny elé húzott főrendező (Gyuriczáné Bálint Emese). A közönség még akkor is sokáig állva tapsolt, amikor a függöny már régen bezárult.

(PTÉ)

VK-VT a Buenos Aires-i cserkészvezetőkkel.

Tisztygyűlés Buenos Airesben, 1988. jan. 17.

PARANCNSOKSÁGÁTADÁS A 25. ÉS A 36. CSAPATNÁL SAO PAULÓBAN

Parancsnokságátadás mindig nagy esemény egy csapat életében. Egy új éra következik. Az új parancsnok új elképzelésekkel, új ötletekkel indul a célok felé, az örök magyar cserkészcélok felé, az „emberebb ember — magyarabb magyar” megvalósítása felé.

Továbbá azért is nagy esemény, mert a cserkész-közösség egy új lánya-fia jutott el oda, hogy a csapat legmagasabb, legfelsőbb pozícióját betöltse: parancsnok legyen!

S az új parancsnok életében is nagy esemény, amikor egy csapat élére áll. Szép, de nagyon kemény munkát vállal. Szép és felelősségteljes munkát, mert egy kis embercsoport élére fog állni, annak életére hatással lesz, véleményét, gondolatait befolyásolhatja, példakép lesz. — S ez így van, amióta a világ világ, és amióta a cserkészetet Baden Powell kitalálta.

Új parancsnokaink: Tóth Römer Eszti, a 36-osok neveltje, itt nőtt fel, itt lett őrvezető, itt lett rajparancsnok. Eszti ezt a munkát akkor vállalja, miközben hivatásában is épp a karrierjét építi ki. De úgy érzi, hogy csapatának most van szüksége rá, és vállalja.

Szabó Gergő egy másik csapat-neveltje, és ebből az alapállásból hódította meg ennek a csapatnak a tagjait, vezetőit és szervező testületét. Gergő tézise megírása közepében van. Karrierje kezdetén. S Gergő is vállalja a munkát, mert úgy érzi, a cserkészetnek most és itt van szüksége rá.

A leköszönő parancsnok, Lajtváry Dani nemcsak a csapattól, de Braziliától is búcsúzik. Új haza, új élet felé indul. Argentínába települ át feleségével, Benedek Zsuzsival és kicsi lánykájukkal, Zsuzsival. Dani három éven keresztül vezette ezt a két csapatot. Egy darabig egyedül, s aztán miután megnősült, és a „szomszéd faluból”, Buenos Airesből hozott magának menyecskét, s a menyecske — őh mily szerencsés véletlen — maga is cserkész, sőt magyar cserkész, ideérkezése pillanatától besegített neki munkájában.

Köszönjük Dani, Zsuzsi, hogy értünk dolgoztatok! Sok szerencsét és örömet az „új hazában”! Az új parancsnokoknak pedig tiszta szívből kívánunk „Jó munkát!”

(Pillerné Tirczka Éva cscst. körzeti megbízott)

EURÓPA

CSERKÉSZTISZTI KONFERENCIA BONNAN

A kontinens legtávolabbi részéből érkeznek a résztvevők, de Amerikából is mindig van valaki — összekötőként, megfigyelőként. Nekem, aki mint öregcserkész, először vettem részt ezen az eseményen, különösen nagy élmény volt a magas színvonal mellett is nemzeti színezetű program, melyben elméleti és gyakorlati témák, beszélgetések, viták váltogatták egymást — pillanatra sem hagyva föllazulni az izgalommal, inspirációval teli feszültséget.

A szombat reggeli műsort Valentiny Géza preláts, kerületi elnök nyitotta meg — a nyugati magyar cserkészet jövőjére vetve pillantást, amely „jövő” a jelen problémák megoldásától függ, vagyis attól a képességtől, hogy nézeteltéréseinkben a lényeges dolgokat elválasszuk a lényegtelenektől — csupán a közös célt tartva szem előtt.

Kozma György jezsuita, cserkésztestvér, „Mit ad nekem a cserkészet?” címmel és igen világos logikával sorolta föl a vitás és megvitatandó kérdéseket, az alábbi pontok szerint: 1. Ember és természet (megváltozott) viszonya; 2. A „magarság” fogalma és jelentősége nyugaton; 3. A koedukáció problémái; 4. A vallás szerepe; 5. A jellemnevelés fontossága.

Dr. Perjés Ottó cserkésztestvér orvosi előadása az előbbiektől egészen eltérő kérdésekre irányította a figyelmet, de — különösen a fiatalok számára! — létfontosságú információkat tartalmazott. Beszélt az alkohol, a dohányzás, a kábítószeres pusztító hatásáról és az egész emberiség fennmaradását veszélyeztető AIDS-betegségről.

A hosszú előadások mellett rövidebb kiegészítő témák is tárgyalásra kerültek — gyakran munkacsoportok keretében. A leglényegesebb talán a Cserkészpark Társaság beszámolója volt, Köhler Lászlótól. Megvitaták egy esetleg megvásárlásra kerülő saját terület gyakorlati és anyagi problémáit. Az alkalmazott természetvédelemről Gémes Pál cserkésztestvér, a rovmunkáról Orbán László cserkésztestvér beszélt. Külön érdekesség volt az öregcserkészek találkozója „Mit segíthetünk?” címszó alatt. A szombat estét vidám, farsangi együttlét egészítette ki.

ÉSZAK-AMERIKA

CSERKÉSZTISZTI KONFERENCIA

1988. február 28-án a Los Angeles-i Szent István Egyháznál konferenciára gyűltek össze a kaliforniai cserkésztisztiztek. Megjelent Bodnár Gábor, a Magyar Cserkészszövetség üv. elnöke, ifj. Vajtay István kerületi parancsnok, valamint Csoboth Tamás, a kaliforniai körzet parancsnoka, feleségével, Évával. Észak-Kaliforniát Avvakumovits Ottó és Gyulássyné Györgyi képviselték.

Három főtéma uralta a konferenciát: (1) Hogyan lehet a serdülőkor utáni fiatalok (róverek) munkáját eredményessé tenni? (2) Mit adott és mit jelent nekem a magyar cserkészlet? (3) Dohányzás és kábítószer: orvosi és jogi következményei. Mindhárom témát eleven hozzászólások ízesítették. A többnyire fiatal cserkészvezetők szép tanúbizonyságát adták annak, hogy mennyire komolyan veszik ezeket a témákat, problémákat és nagy igyekezettel keresik a megoldásokat világszerte.

WASHINGTON, DC

A Batori József Cserkészcsapat második sí-táborát január 15-18-ig a csodás szépségű Sever-Springs sí-paradicsomban, az Allegheny hegységben (PA) tartottuk. 11 sífelvonó szállította a lelkes síelőket a kezdők pályájához, egészen a hajmeresztő slalomverseny színvonalú hegyoldalakig. A hó tartósságát modern gépekkel biztosítják. A síelők számai színes kavalkádban siklottak a szikrázó havon. A nap sütötte kék égbolt alatt a csipős hegyi levegő pirosra színesítette az arcokat. A kilálgatott pályán az esti síelés felejthetetlenül szép volt.

Csapatunk tagjainak többsége már gyakorlott síelő. A kezdőket remek trénerok oktatták. Finom és bőséges reggeli, a pályára kivitt uzsonna és este nagy vacsora várta az alaposan kifáradt cserkészeket. Igazán gyakorlatban kellett kipróbálni a cserkész-testvéri szeretetet: 25 tagunknak igen közeli „barátságban” kellett elhelyezkednie. Kívülálló akár heringes doboznak is nézhette volna a szobákat, amikor nyugovóra tértünk. Mint magyar cserkészek kedvezményes áron bérelhettük a szállást, amit a csapat kasszájából fedeztünk, kiváve a síelés költségét és a szülők csekély anyagi hozzájárulását. Egész évi tevékenységünknek jutalma és koronája a táborozás és reméljük, hogy a nyári táborok mellé most már a sí-táborok is mint rendszeres csapattalmozdulások kerülnek cserkészcsaládunk tradíciói közé.

Saykó Edit csp.

Cserkésztisztizti konferencia, Los Angeles, 1988. február 27-28.

NEW BRUNSWICK, NEW JERSEY

A New Brunswick-i Széchenyi Magyar Iskola tizenöt éve szolgálja a város és a széles környék magyarságát. Áldozatos szülők és lelkes nevelők jóvoltából, felnövő ifjúságunkat édes anyanyelvünk és kultúránk alaposabb megismerésére és megtartására oktatja.

Az iskola sokáig önálló szervezetként működött, két év óta pedig a Magyar Cserkészszövetség keretében tartozik. Ez a változás szükséges volt, mert alaposan csökkentette adminisztrációnkat, ami azért jelentős előny, mert munkaerő szűkében vagyunk, mint általában a legtöbb magyar szervezet a nyugati világban. Azonkívül tanítványaink majdnem mind cserkészek, bár minden magyar gyermeket készségesen befogadunk.

A Cserkészszövetség teljes mértékben elfogadta iskolánk tantervét és működési szabályait, úgyhogy tanításunk nem változott.

A Széchenyi Magyar Iskolának lehetősége volt arra is, hogy a csapatokhoz hasonlóan, zászlaja legyen. A zászló — valamilyen nemes eszme jelképe. Reméljük, hogy ennek tudata is emeli mindnyájunkban az egybetartozás és az elkötelezettség érzését.

A zászlószentelés 1988. június 4-én, szombaton volt a New Brunswick-i Magyar Napon, a megnyitót felvonulás után a műsor első számaként.

NYÁRI ISKOLA — TÁBOROZÁS, TANULÁS

A Magyar Cserkészszövetség 1988-ban — folyamatosan immár huszonegyedszer — ismét megrendezi magyar nyelvű nyári iskoláját a Sík Sándor cserkészparkban (a New York Állambeli Fillmore határában).

A három hetes tábor 1988. július 9. (szombat) és július 30. (szombat) között lesz. Részt vehetnek rajta 8 és 14 év közötti gyermekek, akik beszélnek magyarul.

A három hetes iskola 72 órát fordít a szorosan vett tanításra, a cél magyarságunk megismertetése és megszerettetése.

A tanítás, elsősorban a gyermekek magyar tudás-szintjéhez igazodva, négy osztályban folyik.

1. Arany János osztály: a magyar ábécé tanítása,

népda-tanulás, népi játékok, a Kis magyarok első és második könyve alapján.

2. Móra Ferenc osztály: az írás, olvasás és helyesírás biztos alapokra helyezése a Kis magyarok harmadik könyve alapján.

3. Balassi Bálint osztály: A Virágok kert olvasmányai alapján az írás, olvasás és beszéd tudásának elmélyítése.

4. Csokonay Vitéz Mihály osztály: a Hazánk című tankönyv komoly anyaga már irodalmi-csütetikai anyagot is nyújt.

A tanítás nyelve magyar, miként ottlétük alatt a gyermekek csak magyarul társaloghatnak maguk közt is.

A délutánokat szakköri foglalkozás, játék, kirándulás, fürdés tölti ki. Minden este tábornéző (néha jó magyar film bemutatása) zárja a programot.

Elhelyezés egészséges faházakban, felnőttek általános jelenlétével. Orvos és kórház van a közelben. A cserkészpark minden tevékenysége New York állam egészségügyi hatóságainak ellenőrzése alatt áll.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a nyári iskola vezetősége és nevelői gárdája szeretettel, de határozottan megkívánja minden résztvevőtől a tanulmányi és viselkedési szabályokhoz való alkalmazkodást.

Most még a következőkre kívánunk utalni:

A nyári iskolát szeretnénk továbbra is elsősorban a szórvány magyarság szolgálatában megtartani.

A jelentkezés végső határideje: 1988. június 15. Tanulókat csak a teljes időre fogadunk el.

Résztvételi díj az első gyermek után 425 USA dollár, ugyanabból a családból több gyermek után méltányos kedvezményt adunk.

Részletes tájékoztatónk felsorolja a legszükségesebb ruházati és felszerelési tárgyakat. A megkívánt eszközök hiánya azonban senkit se tartson vissza az iskolától, mert sok mindenben tudunk segíteni.

Kérjük az érdeklődőket, hogy a részletes tájékoztatót kérjék mielőbb levélben vagy telefonon az itt közölt címek egyikén.

HUNGARIAN SCOUT ASSOC.
P.O. Box 68, Garfield, NJ 07026-0068 (USA)
Tel.: (201) 772-8810

Mrs. JULIA PALOTAY
2983 Michael Dr.
Newbury Park, CA 91320 (USA)
Tel.: (805) 499-2964

AUSZTRÁLIA

NYÁRI TÁBOR

Az 52. sz. Hollós Mátyás Cscs. UFO tábort („Ugyan mi repül ott fenn?”) tartott az ausztrál nyárban. Csak 2 óránnyira Melbourne-től találtak egy olyan eldugott táborhelyet, mintha nem is létezne civilizáció a kontinensen! Így írnak róla ők maguk: „Egy páran már pénteken beérkeztünk, hogy lefoglaljuk a helyet és elriasszunk minden más, nyugalmat kereső táborozót. Szombatra már állt a táborkapu és a hid is elkészült... Sikertől az ebédet is megfőzni, mielőtt ránk zúdult volna az eső...” Miután a felszerelés is megérkezett, gyorsan állt a tábor, elkészült a vacsora („afrikai” rántott csirke... kissé barnára sikerült...) Majd a tábortűz mellett meg is szárítottak valamennyire, míg másnap reggel megint csak csepergett az eső. Ennek ellenére megmázták a Rettenetes hegyet (Mount Terrible). „Nevéhez méltóan, valóban rettenetes volt, mert még fel sem értünk egészen a tetejére, úgy megáztunk, hogy vissza kellett fordulnunk. De megfogadtuk, hogy egyszer még visszajövünk és legyőzzük a rettenetést!” (így a Hollós Mátyások.). Hétfőre aztán kaptak jó időt, volt kenuzás, kajakozás — míg a „szorgosok” töméntelen palacsintát sütöttek a hazatérő éheseknek. Így ír még Marianne: „Mint mindig, nagyon jól éreztük magunkat. 27-en voltunk a táborban, no meg 3 kutya. Jó befejezése és jutalma a sikeres 1987-es évünknek és jó, biztató kezdet 1988-ra.”

Kovássyiné Marianne cspk. nyomán

A „bölcsék” gyülekezete az ausztráliai Magyar jamboree, Adelaide, 1988 január.

MAGYAR TALÁLKOZÓ

Adelaiddben magyar találkozó volt. Nagy távolságokról sok-sok lelkes magyar gyűlt össze ebben a városban. Az amerikai magyarsághoz viszonyítva ez a találkozó számokban messze felülmúlta az amerikai rendezvényeket. A Találkozóznak derűs, barátságos volt a légköre. Az ökumenikus istentisztelet a Találkozó mély lelki élményével szolgált. Példát adott arra, hogyan lehet elválasztó különbségek fölé emelkedve egy szívvel és lélekkel szolgálni a magasabbrendű erkölcsi, lelki és szellemi értékeket. A közös hit és eszménység felerősítése nemzetmentő erőforrást jelent, s Adelaide-ben ennek a felemelő élménynek lehettek tanúi a jelenlevők.

(Bodnár Gábor úv. elnök nyomán)

Hollós Mátyás Öregcserkész-csapat, 1988 január.

MAGYAR CSERKÉSZ-JAMBOREE

A Találkozó folytatásaként megnyílt magyar cserkész-jamboree újból bizonyítékát szolgáltatva annak, hogy az új hazában felnövő ifjúságunkat a Magyar Cserkészszövetség tudja csak megtartani a nemzettel való lelki és történelmi közösségben. A tábornyitáson való részvétel meg erősítette ebben a hitében. A bágyasztó hőség legyőzte egy pár fiatal táborozónak vigyázzban álló erejét. De a magyar cserkész-eszmény idők viszontagságait túlélő nevelő erejét újból tanúsította az ausztrál sivatagi völgyben nagy távolságokból táborba sereglett 200 főnyi fiatal magyar. Az emigrációnak egyik legsürgősebb feladata marad érdeklődés és közösségi támogatással állni a Szövetség munkája mögött.

KEDVES FIÚK, KEDVES LÁNYOK!

(Vagy: Kedves lányok, kedves fiúk!)

Már a címmel bajban vagyok. Nem tudom, hogyan illik mondani. Különösen a mai világban, amikor mindenki felszabadult már. A lányok is, meg a fiúk is. Éppen ezért gondoltam, talán érdekes lenne néhány ún. „illemszabályt” itt közzétenni. Hátha segítenek világosabban látni, hogy „mit illik” és mit nem. (Szerk.)

KÖSZÖNÉS

Ha valahová belépsz, köszönj! Hogy hogyan, azt az életkorod és a napszak döntse el. Sajnos, nálunk a gyerekek csókolommal köszönnék a felnőtteknek, holott szebb köszönet a „Jó napot”, „Jó estét”, vagy a „Viszontlátásra”. Tizenéves kortól jobb, ha így köszön az ember, hiszen előbb-utóbb úgyis felnőtt lesz, aki már nem csókolomozhat.

BEMUTAKOZÁS

Étteremben, vendéglőben, ha olyan asztalhoz ülünk, ahol már ülnek, nem kell bemutatkozni a már ott levőknek. Általában a fiút, a férfi mutatkozik be a nőnek, a lányt a férfit, fiút mutatjuk be a nőnek, a lányt a férfinak. A fiatal lányt azonban az idős férfinak kell bemutatni, s a közmert embernek a nőt, a lányt. A társaságba érkezőt be kell mutatni a már összegyűlteknél. Ilyenkor — nagy társaság esetén — az érkezőnek nem kell mindenkihez odamennie külön-külön. A bemutatott ne nyújtsa előre a kezét, várja meg, hogy a nő, az idősebb vagy a tekintélyesebb kezdeményezze ezt. A férfiak álljanak fel bemutatkozásnál. A nevüket érthetően mondják!

BESZÉLGETÉS

A beszélgetést a bemutatkozás után a nőnemű lénynek illik kezdeményeznie. Akivel már így megismerkedtünk, annak a későbbiekben is illik köszönni. Ha nem értjük a nevét annak, akivel megismerkedtünk, meg lehet újra kérdezni. Mindenki szereti, ha emlékeznek a keresztnévre. Ha nincs senki, aki bemutasson bennünket annak, akivel összehozott bennünket a sors vagy egy helyzet, kedvesen mutatkozzunk be.

TEGEZŐDÉS

Ha egy felnőtt vagy egy idősebb férfi, nő ajánlja fel, hogy tegezzük, nyugodtan tegyük azt. A tegezést általában a nő, a lány kezdeményezi. Ez manapság a tizenévesek körében már nem gond, hiszen mindenki tegez mindenkit. Tizenéves korban azonban a lányok gyakran nem tudnak mit kezdeni egy idősebb nő ilyen jellegű ajánlatával. A felajánlott tegezést visszautasítani sértés! Pertut inni nem kötelező szeszes itallal, az üdítő is megteszi. A „maga” megszólítás egyébként elég durva — ha magázódunk. A „tetszikezés” szolgálja. Legjobb az „ön” szófordulatot, megszólítást megszokni. Ez persze életkortól is függ, mert egy idős nényt lehet „tetszikezni”. Elharapódzott egy különös szokás az utóbbi években. Munkahelyen, iskolában, vezetőnéven szólítják egymást az osztálytársak, a kolégák. Ez könnyen megalázóvá, udvariatlansággá válhat!

LEVELEZÉS

A levél megszólítással kezdődik. A levél írott társalgás, ezért is érdemes figyelni a világos szerkezetre, a stílusunkra, no meg a levél külleme is jellemző annak írójára. A levél végén illik elköszönni, és illik kelteztést is írni rá. A kapott levélre, képeslapra illik válaszolni. S még valamit. A megfelelő értékű bélyeget illik a borítékra ragasztani, hogy ne a címzett fizesse a portót.

(Illemszabály-gyűjteményünket Köves Julianna: *Il-lik tudni* című 1985-ben megjelent könyvének felhasználásával készítettük.)

Anyukámnak anyukája
Magázta a dédmamámát
Fij-gyermekeit és férjét
Így mutatta tiszteletét.

De ez rég volt! Ó-hazában
Magyar faluk világában
Maidőben minden család
tegezi a családfiát.

De tegezni nem lehetne
az idősebb embereket
Tanuljunk hát meg magázni
Tiszteletet így mutatni!

EURÓPA

TÉLI TÁBOR — HÓ NÉLKÜL

Immár tizenhatszor került megrendezésre a Magyar Cserkészszövetség Európai Kerületének szervezésében a téli tábor. Ez évben az erdélyi Hargitáról kapta nevét és ismét a tiroli Achenkirchben tartották, a tóparti ifjúsági szállóban. A mintegy 180 cserkészlány és -fiú cseppet sem zavartatta magát attól, hogy még 2600 méter magasságban sem találtak síelésre alkalmas havat. Vidámságuk, töretlen jókedvük mindennap talált más foglalkozást.

Az ünnepek alkalmat adtak egy kis komolyabb gondolkozásra, elmélyülésre. A közelben tanyázó cserkészszülőkkel közösen tartott évvégi hálaadás ismét ökumenikus istentisztelet formájában került megrendezésre. Utána tábortüzi mókákkal várták az új esztendőt. Éjfél előtt fáklyákkal álltak fel a cserkészek zászlólevonásra, miközben a római Szent Péter dóm harangjának hangjait visszhangozták a környező hegyek. A Szózat meghallgatása után Gyurkabá köszöntő szavai búcsúztatták az óévet és tekintettek a jövő felé. Az újesztendőt káprázatos tűzijátékkal, kölcsönös jókívánságokkal kezdték a cserkészek.

Gratulálunk a cserkészvezetőknek a sikeres rendezéshez és kívánunk nekik a továbbiakban is Jó Munkát!

MAGYAR CSERKÉSZ

(Hungarian Scout Magazine)

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

SZERKESZTŐK:

Pap Gyula cscst.
Teszár Józsefné cscst.
163 Home Street
Somerset, NJ 08873, USA

KIADÓHIVATAL:

A M.Cs.Sz. Központja
P.O. Box 68
Garfield, NJ 07026, USA

A Melbourne-i (Ausztrália) Magyar Központ.

CSERKÉSZBOLT

19 Edgemont Cr., Wayne, NJ 07470 — USA

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$ .50
Cserkészkönyv I.	7.00
Cserkészkönyv II.	7.00
Cserkészkönyv III.	7.00
Cserkészkönyv I-III., kötve	25.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II.	5.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	4.00
Őrsvezetők velemjárója	4.00
Különpróbák	3.00
Fogadalomtételi „Emléklap”	1.00
Teleki Pál tanításai	5.00

MAGYAR TANKÖNYVEK

Kis Magyarok Második Könyve	6.00
Benedek Lászlóné: Magyar földrajz	8.00
Bodnár Gábor: Magyar néprajz	8.00
Bócsay Zoltán: Magyar történelem	8.00
Muharay Elemér: Magyar játékszín	6.00
Volly István: Magyar karácsonyok	6.00
ÁBC könyv: Séta Betűországban	6.00
Magyar olvasókönyv	6.00
100 népi játékdal	3.00